

Til SLIG læsere i hele verden:

Svar på Kardinal Levadas brev af januar 2007

Af Vassula Rydén

Kære venner,

Den nye præfekt for Troslærekongregationen i Rom, H.E. Willian Kardinal Levada, har for nyligt sendt et brev, dateret den 25. januar 2007, til kardinaler, ærkebiskopper, biskopper og præsidenter for biskopskonferencer over hele verden. Dette fremkaldte anselig uro blandt vore læsere, især af den romersk katolske tro. Jeg vedhæfter hans brev til jeres udførlige information.

Jeg beklager, at der endnu engang er så megen forvirring og takker for de mange støttebreve og bønner for den fortsatte udbredelse af SLIG budskaberne. Jeg skriver for at afklare denne forvirring og for at skærpe jeres hukommelse.

Brevet er forvirrende og selvmodsigende. Det ene øjeblik lyder det negativt og det næste imødekommende! Det virker, som om det er forfattet i hastværk, da det indeholder flere fejl og misinformationer. Jeg har skrevet til Hans Eminence og bedt ham venligst rette disse fejl, men jeg har endnu ikke modtaget svar fra ham.

Konklusionen på min dialog med Troslærekongregationen var positiv. Det var meningen, at denne positive konklusion skulle udbredes i "afdæmpede former", og der ville derfor ikke være en ny bekendtgørelse til at eliminere den gamle. Som Kardinal Ratzinger sagde, er situationen alligevel blevet ændret, forstået på den måde, at budskaberne nu skal læses i lyset af mine afklaringer. Dette er præcis grunden til, at Kardinal Ratzinger *formelt anmodede mig om*, at min dialog med Troslærekongregationen skulle offentliggøres i de nye udgaver af mine bøger. En anmodning jeg imødekom, da dialogen blev offentliggjort i det seneste bind, bind 12, og efterfølgende nye udgaver af budskaberne. Alt dette er indeholdt i punkterne 1 og 2 i Kardinal Levadas brev, og dette er positivt.

Derfor bliver punkt 3 i brevet endnu mere overraskende, da Kardinal Levada bruger denne positive konklusion til at fremlægge en negativ meddelelse, som at katolikker ikke rådes til at deltage i SLIG bedegrupper. Mere alvorligt - den negative anbefaling i dette tredje punkt blev offentliggjort uden videre rådførelse med mig og i strid med de normale kirkeretlige procedurer, nemlig at enhver anklaget person skal høres, før anklage finder sted.

"Før en individuel bestemmelse udsendes, skal en myndighed, så vidt det er muligt, søge den nødvendige information og beviser og også høre disse, hvis rettigheder kan blive krænkede" (Kanon 50). Selvom jeg havde skrevet til Troslærekongregationen, at jeg var villig til at fortsætte dialogen, hvis de måtte have yderligere spørgsmål, modtog jeg ikke noget svar, ej heller blev jeg indkaldt til nogen samtale, hvilket kun ville have været ret, da jeg havde været involveret i dialog med dem, *havde tillid til dem og betroet mig til dem!* Ydermere havde jeg skrevet, at jeg ville være villig til at lave afklaringer i fodnoter til budskaberne, hvis de mente, at der var noget, som behøvede afklaring. Jeg er ikke blevet bedt om at lave nogen sådanne kommentarer til budskaberne, hvilket er en bekræftelse mere på, at udfaldet af dialogen var positiv.

Med den nye konklusion i Kardinal Levadas brev forkaster han derfor undersøgelsen og dialogen, som den daværende Kardinal Ratzinger (nu Pave Benedikt) og Kardinal Bertone (nu Statssekretær) havde med mig gennem en periode på to og et halvt år, i løbet af hvilken tid mange inspektører, teologer, biskopper og kardinaler efter undersøgelse ligeledes skulle sige deres mening, og den var, som I alle ved, positiv.

Brevet henviser læseren til to *canones* i den Katolske kirkeret: Kanon 215 og 223.

Kan.215 *Det står den kristne troende frit for at grundlægge og lede foreninger med godgørende eller fromme formål eller for at fremme det kristne kald og at holde møder for det fælles af disse formål.*

Kan.223§ 1 *Den kristne troende, både som individuel og forsamlet i foreninger, skal tage hensyn til Kirkens fælles bedste, andres rettigheder og deres egne pligter overfor andre.*

Disse kirkelove bekræfter, at det står den katolske troende frit for at danne og samles i bedegrupper. Hvordan kan det så være, at sådanne kirkelove citeres for at sige, at det *ikke* er tilrådeligt at deltage i SLIG bedegrupper?

Brevet indeholder endvidere tre alvorlige fejl

1. Den alvorligste skade skyldes en fejlagtig udtalelse i kardinalens brev. Han udtaler og lægger ord i min mund, som jeg aldrig har sagt, og disse ord er: *"at budskaberne ikke er guddommelige åbenbaringer men mine egne personlige meditationer!"* Dette er IKKE SANDT! Jeg har aldrig nogen sinde sagt noget lignende! Dette er en meget alvorlig og fundamental fejl. Jeg kvier mig ved at tro, at denne fordrejelse var overlagt snarere end en følge af skødesløshed. Men virkningen er den samme. En falsk udtalelse er blevet offentliggjort til biskopperne og sandelig til verden.

2. I brevets paragraf 2 bliver den troende ledt til at læse min dialog med Troslærekongregationen i bind 10 i stedet for i bind 12. Dette er en uheldig fejl, som dog kan rettes. I bind 10 er der intet af den nævnte dialog. Hvis det ikke rettes, vil de katolske troende være ude af stand til at se for sig selv og læse mit brev med svarene.

3. I den samme paragraf, nr.2, skriver brevet om "mit brev" dateret den 4. april 2002. Det var imidlertid Fr. Prospero Grechs brev, der var dateret den 4. april 2002. Mine svar blev offentliggjort i mit brev af den 26. juni 2002. Også dette forvirrer de troende.

Sidste maj skrev jeg til Kardinal Levada om disse alvorlige fejl, idet jeg gav kopier til Paven og flere biskopper og kardinaler. Jeg modtog, næsten øjeblikkeligt, en bekræftelse fra Kardinal Bertone (sikkert skuffet over at se sit arbejde forklejnet). Fr. Prospero svarede, idet han udtalte: "Jeg troede, at sagen var lukket og ikke ville dukke op igen". Biskopperne, som skrev til Troslærekongregationen, ønskede tydeligvis et klart svar, et "ja" eller et "nej", vedrørende notifikationen. Kardinal Levadas brev er heller ikke et klart "NEJ". Sådan, som jeg forstår det, forhindrer det ikke den troende. Det afskrækker på basis af nogen tvivl, som notifikationen *måske kunne* indeholde.

For nyligt modtog jeg også et svar fra Ærkebiskop Angelo Amato, som er sekretær i Troslærekongregationen, dvs. Kongregationens næstøverste myndighed. Hans korte notat siger, at Kardinal Levadas brev netop var skrevet med det formål at informere alle de katolske biskopper om dialogen (der, som I ved, var positiv), som fandt sted mellem mig og Troslærekongregationen, således at de kunne vide, hvorledes de skulle anvise biskopperne med hensyn til, hvordan de skal fatte sig. Han har ikke nævnt *noget andet indeholdt i resten af brevet* og undgår spørgsmålet om fejlene i dokumentet.

I Kardinal Levadas brev meddeler Hans Eminence sine troende, at det er "upassende" at samles og bede på SLIG bønsemøder. Er det i ramme alvor? Skal vi nu tro, at bøn er skadelig og derfor upassende og imod det, Kirken lærer os?? Altså, det tror jeg ikke! Det gør hverken Gud eller nogen anden fornuftig troende heller ikke, fordi det ikke er en handling imod Gud og imod Guds vilje eller imod Kirken at vende sig til Gud i bøn og tilbedelse. Tværtimod!

Da afdøde Hellige Fader Johannes Paulus II i oktober 1978 talte til en delegation fra andre kristne kirker, fastslog han:

"Den katolske kirkes forpligtelse overfor den økumeniske bevægelse, sådan som højtideligt udtrykt i Det Andet Vatikankoncil, er uomstødelig".

Fem år senere offentliggjorde den Hellige Fader Kirkerettens kodeks, som fremmer økumeni. En af dens bestemmelser er meget tydelig:

"Det er indenfor hele bispekollegiets og pavestolens særlige kompetence at fremme og lede katolikkers deltagelse i den økumeniske bevægelse, hvis formål er genindførelsen af enhed blandt alle kristne, hvilket Kirken ved Kristus' vilje er forpligtet til at fremme".

I vil indse, at denne særlige opgave, at sikre at katolikker deltager i den økumeniske bevægelse, gives til kirkens højeste autoriteter inklusive Troslærekongregationen. Denne forpligtelse er pålagt ved den stærkest mulige befaling, som er Kristus' vilje. Som I alle ved, er SLIG budskabernes essentielle opgave at genindføre enhed blandt alle kristne.

Ingen katolik skal hindres i at samles i bedegrupper i udøvelsen af deres økumeniske rettigheder og især opgaver, som udgør helheden i møderne, når recitationen af den hellige rosenkrans, læsningen af skrifterne, bønnerne af hjertet og udførelsen af forbønner er hovedindholdet i disse bønsemøder. At hindre folk i at deltage i bønsemøder er i sandhed mod Guds vilje, og det forbliver aldeles ubegribeligt, hvordan en kirkens prælat kan gå imod Kristus' tilskyndelse til Hans disciple: "At vi skal bede til alle tider".

Så derfor, mine kære venner, lader jeg det være op til jer at vælge: I kan enten følge det positive resultat efter den dialog, jeg havde med den daværende Kardinal Ratzinger, som gav os frihed til at fortsætte med at læse SLIG og evangelisere med kærlighed for kærlighed, idet vi leder Guds folk tilbage til Hans kirke og til enhed i kirken, eller følge bestemmelserne i det af Kardinal Levada underskrevne brev, som ikke siger "ja" eller "nej", og som i bedste fald er forvirrende.

Vi ved alle, at når Gud taler, taler Han med klarhed og "ikke i mørke kroge". Jeg ønsker af os, som Guds folk, at gøre det samme.

I Kristus,

Vassula

August 2007

Herunder oversættelse af Kardinal Levadas brev dateret den 25. januar 2007.

Deres Eminence / Deres Excellence,

Troslærekongregationen modtager stadig anmodninger om afklaring i forbindelse med fru Vassula Rydén's skrifter og aktiviteter. Disse anmodninger vedrører især betydningen af notifikationen af den 6. oktober 1995 og de kriterier, som tages i betragtning af den lokale kirke ved bedømmelsen af, om fru Vassula Rydén's skrifter er egnede til udbredelse.

Med hensyn til dette ønsker kongregationen at meddele følgende:

1) Notifikationen af 1995 forbliver gyldig som en dogmatisk bedømmelse af de nævnte skrifter (se bilag 1).

2) Efter dialog med Troslærekongregationen har fru Vassula Rydén imidlertid tilvejebragt afklaringer om nogle problematiske punkter i hendes værker og om formen af hendes budskaber, som præsenteres ikke som guddommelige åbenbaringer men snarere som hendes personlige meditationer (se bilag 2: Brev af den 4. april 2002, offentliggjort i *Sandt Liv i Gud*, bind 10). Derfor, fra et normativt synspunkt følgende de førnævnte afklaringer, er det nødvendigt med en klog bedømmelse af de enkelte passager hver for sig med henblik på vurdering af de troendes reelle mulighed for at læse værkerne i lyset af de omtalte afklaringer.

3) Endelig forbliver det upassende for katolikker at deltage i bedegrupper, der er dannet af fru Vassula Rydén. Hvad angår spørgsmålet om økumeniske møder, skal den troende følge normerne i den økumeniske vejledning, i Kirkerettens kodeks (kanoner: 215; 223, §2 og 383, §3) og stiftsdommerne.

Idet jeg takker for Deres opmærksomhed og med høj agtelse, forbliver jeg

Deres oprigtige i Kristus,

Underskrevet
William Kardinal **LEVADA**
Præfekt